

REDACTIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Pertru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

Varii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Între România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
primem.

PRO DOMO.

Famfarele „autoritate” impluseră
vezduhul cu calomnia că fondul monu-
mentului lui Iancu e delapidat. Avem
cea mai splendidă satisfacțiune pen-
tru acel diabolic atentat la cinstea
noastră.

Eram creșcuți în tradițiile parti-
dului istoric liberal de dincolo. În
casele părinților noștri ne-am pome-
nit cu eroicul tip al lui Iancu, lângă
care strălucea mândrul tip al lui Ion
Brăteanu. Și astăzi găsești aceste vechi
tablouri în casele noastre românești
stăpânite de cultul acestor adorate
tipuri ale Românilor.

Și „Românul” marelui Rosetti era
ziarul care se afla pretutindenea unde
se găseau doi sau trei Români adu-
nați ca să ia duh din cuvintele și
faptele marilor renașcători ai țării
românești, aduse ca o evanghelie din-
coace.

Am fost martorii resboiului de
independență și din mijlocul acelor
furtuni vîzutam strălucind patriotis-
mul lor; cu resuflarea năbușită aștep-
tam sfîrșitul luptei lor diplomatice
de la congresul din Berlin, de unde
aduseră Țării românești: *independența
și regatul.*

Aceste tradiții ne făceau admi-
ratorii bărbatilor cu cari s'a împlinit
opera renașterii Românilor. Dar în
afacerile interne de partid nu ne-am
amestecat nici odată, nici am detras
din meritele celelalte partide isto-
rice, pe care o vîzurăm cu satisfac-
țiune nobilitată în lupta internă cu
marilor adversari. Ci mai vîrtos pri-
viam cu mîndrie marile lupte princi-
pale; pentru noi erau *toți Români!*

Simția însă partidul conservator
simpatiile de din coace apasă
peva în cumpăna politice de dincolo
și s'a determinat a frînge legăturile
morale dintre noi și succesorii ma-
relui Brăteanu, a pune mîna pe „Tri-
buna” din Sibiu, odinioară omni-
potență, pentru a crea un nou curent
politic, filo-conservator.

Această hotărîre apoi a
îngropat cauza națională, căci prin
impulsurile ei se produse disensiunea
și apoi frîngerea din Sibiu.

„Tribuna” părea într-o vreme că nu
mai e foaie de dincoace, ci un organ
de partid de dincolo.

Această pornire a născut apoi pentru
fiecare sesiune parlamentară de
dincolo câte o tradare națională.
Sturdza era ținta și nimicirea tră-
dătorului Sturdza, devenise un postu-
lat al politice din Sibiu.

Iar noi cei creșcuți în tradițiile
admirației față de bărbatii cei mari
ai României, cu uimire vîzurăm cum
băieți lipsiți de frica lui Dumnezeu
și de cunoașterea trecutului nostru,
se hrănesc din inspirațiile mobului,
iar volbura antisturdzistă creștea.

Puteam sta noi indiferenți? să
nu protestăm contra frivolității cu
care se călca în picioare decoarea
bărbatilor de stat ai țării Românești?

Cu aceeași frivolitate am fost
apoi noi tractați ca trădători, ca și
sbirii lui Bánffy, cu tendința de a
ne lua razimul moral al luptei no-
stre politice.

Eram în *legitimă apărare*, și tot
nu ne-am pus pe terenul frivolității
în care voiau să ne hățească și pe
noi, ci cu demnitate ne-am ți-
nut la nivelul unei avîntate politice.
Această tactică i-a sporit pe ei cu
scandalagii, ear' pe noi ne-a întărit
cu oamenii serioși.

Acusat a fost domnul Sturdza că
a tradat gimnaziul din Brașov Ungu-
rilor. Și mobul din București s'a mi-
șcat împotriva trădătorului, ear' ca-
valul acelui mob, „Tribuna” din Si-
biu, aducea de dincolo vestea morții
morale a trădătorului.

Ei, și? dl Sturdza a mîntuit gim-
naziul și i-a asigurat existența prin
desgroparea documentelor istorice de
primejdia în care îl adusesse samsa-
rîi din Brașov. Calomniile au amuțit,
ear' dl Sturdza nu avea nevoie de
sărutările de mîni a celor cari îl ca-
lomniaseră, ci se duse d'adrepul la
Berlin, unde prin alte cercetări isto-
rice atrase atențiunea puterilor asu-
pra chestiei *Porților de fer*, de care
sunt împreunate vitale interese ale
țării românești.

Nimenea n'ar dori mai mult să
întreacă conservatorii pe liberali în
patriotism, căci *o țară în care ar pute
fi întrecută hărnicia și patriotismul oam-
enilor cum era Brăteanu și astăzi
Sturdza, ar fi țara în care se întrec
perfectiunile omenești spre mărirea ei.*

Rolul nostru e *a-i cinsti pe toți,
suum cuique.* Las să crească pe
lângă vechile tradiții și alte vîlstare,
le vom cultiva și pe acele. Nu dis-
trugeți însă idealurile tradițiilor nă-
scute din faptele celor mai mari pa-
trioți români, căci aceasta e o imo-
ralitate, iar imoralitatea e moarte în
viața popoarelor.

Fie că demascarea imbelicității
calomniilor din Sibiu va trezi lumea
din zăpăceala în care a încercat-o cu
cronicele lor scandaloase, iar cei ce
i-au găzduit, vor trage învățătura că
tradițiile nu se pot suprima nici cu
forța nici cu seducerea din inimile în
cari odată au intrat. Se pot forma și
noue tradiții, dar nu din scandalele
însenate, ci din noui virtuți, cari se
nasc din sinul unui partid. Cu orăm-
pee coroiانو-daiianiste se poate com-
promite un partid dar nu întări. De
n'ar fi că această compromitare ne
sfășie și face imposibili aici acasă,
n'am avea nimic în contră, fiind che-
stie de gust, dar pentru desastrul
produs de acel curent coroiانو-dai-
ianist sunt răspunzători în prima li-
nie gazdele lor.

A cinsti tradițiile părinților e
o virtute. Această virtute am dove-
dito atunci, când n'am dat cu petrii
în creatorii României.

Răspundă pentru sine aceia că-
rorora le dă mîna a comite orgiile
calomniilor debitate în numele par-
tidului național.

Uncheașul.

Înțelegerea ceho-germană. În vorbi-
rea ce a ținut alegătorilor sei din Bud-
weis. principele Schwarzenberg a declarat
că după a lui părere, conferința fruntași-
lor celor două popoare nu va ajunge la
nici o înțelegere.

Procesul slovac. În procesul
de presă al ziarului „N-Noviny” ce
s'a desbatut la 4 Dec. înaintea Curții
cu jurați din Budapesta, răspunzătorul
pentru cele publicate, tipograful Novak,
găsindu-se vinovat, a fost osândit la 1
septemână temniță de stat și 50 florini
amendă.

Ingrați și temerari. În aplausele sgo-
motoase ale 41 deputați kossuthisti și fără
să fie îndrumat de președinte îndată la or-
dine ori să i-se ia cuvîntul, Barabás repli-
cînd lui Széll, a zis în ședința dela 4 Dec.
a Dietei:

„Impăratul Austriei nu vrea să recu-
noască constituție maghiară, nu cunoaște ni-
mic, ci în fruntea statelor de sub sceptrul său
stă numai ca beliduce, nu respectă constituția
fiecărui stat...”

„Cu regret trebuie să constat, că tocmai
față cu nemărginita iubire făscă ce neamul
nostru are pentru regele, monarhul seu, nici
odată nu simțim iubirea lui de părinte.”

„Budapești Hirip” a remarcat îndată
că Barabás a putut să zică asemenea cu-
vinte fără a fi îndrumat la ordine.

În ședința de a doua zi a Dietei, pre-
ședintele Perczel scusându-se că nu auzise
cuvintele ofensatoare ale lui Barabás, își
ținu de datorie a l' îndruma la ordine.
D'aci zarvă mare. S'a cerut ședință secretă,
în care kossuthisti au acusat pe Perczel că
numai în urma poruncii venite dela Viena
îndrumă la ordine pe Barabás.

Din Dietă.

— Ședința de la 5 Dec. —

După ce s'a redeschis ședința publică,
se procede la a doua votare în chestia luării
la cunoștință a răspunsului ce Széll a dat
interpelării lui Barabás. Resultatul: 180 vo-
turi pentru și 53 contra.

Se începe discuția asupra cuotei.

Cel dintăiu vorbește Thaly Ferencz.
în contra cuotei. Intre altele, el zice:

„De când cu transacția de la 1867,
prin armata comună s'a înființat stat în
stat, o miliție care nu jură pe constituție,
care prigonește limba noastră, aruncînd în
temniță pe cine pronunță un singur cuvînt
unguresc. Pentru asemenea lucru, în alte
părți respectiv ar fi puși sub observațiune
medicală.”

Hentaller Precum și cel-ce apără ase-
menea lucruri!

Thaly. Dincolo nici nu este minister
regulat. Regele se amestecă într-una în
treburile partidelor politice (aprobări sgo-
motoase în stînga).

Széll răspunde în urmă mai multor
interpelări ce-i s'au adresat. Astfel în che-
stia imigrării Ovreilor din Rusia recunoaște
că înadevăr e primejdie mare și d'aceea a
și dat ordine severe oficiilor de la frontarii.

Scrisoarea lui Apponyi.

(§) Douzeci și cinci de ani,
contele Apponyi a combătut în Dietă
și întruniri ridicarea cuotei, preten-
țiunile nedrepte ale Austriacilor, cum
le zicea. În scrisoarea ce adresează
alegătorilor sei declară însă, că acum
va vota cuota, deși nici acum nu
află legitimată pretenția Austriacilor
de a pune Ungaria la contribuție
atât de mare.

Ce-l determină să voteze deci
cuota?

Se poate vedea din următoarele
șire ale începutului epistolei sale:

„Sunt silit să recunosc, că în urma
desvoltării relațiilor, primirea proiectului
comisiei de cuotă este o necesitate politică.
Sustinerea cuotei de până aci este o po-
siție pe care națiunea a perdut-o deja, nu
din greșeala actualului guvern și a lupta
pentru recucerirea acestei poziții, ar fi
să mai periclităm și poziția ce este de
apărat și păstrat.”

Și s'a perdut poziția anume în
urma luptei Austriacilor, unde toți
factorii și întreaga opinie publică a
cerut ridicarea cuotei, ear' guvernul
(precedent) maghiar deja de la în-
ceput nu s'a mai împotrivit la nimic
și nici în țeară nu s'a desvoltat în
privința aceasta nici un curent, ci
„națiunei” i-s'a cerut o atitudine,
care „desigur a luat din greutatea
ce poporul maghiar ca factor de
guvernare trebuia să-și păstreze in-
tact”. . . Cu un cuvînt:

„Relațiunile între puteri s'au modificat
așa chip, că este peste putință a mai câștiga
luptă. Ajunserăm, prin clausula de la Ischl,
aproape până la gradul de a renunța de-
finitiv la realizarea independenței economice.
Și puțin a lipsit că actuala slăbiciune nați-
onală să ia caracter de instituțiune per-
manentă. . . În asemîni împregiurări ar fi
un optimism nemotivat să urmam cu lupta
pentru cuotă și lupta economică legată cu
chestia cuotei. Mai ales că nici de la
hotărîrea Monarhului nu putem aștepta
lucru mai bun.”

Monarhul n'ar hotărî adevărat nici
el cuotă mai mică, și nici ar re-
solva afacerea pe timp mai îndelungat,
așa că țeara n'ar putea să între în-
tr'o epocă de liniște. Apponyi crede
anume că:

„Noi (Ungurii) voim să se rezolve
afacerea cuotei așa fel, ca să aducă și o
pace economică, ear' de pacea aceasta în-
deosebi avem nevoie. Doar' chiar cei cari
și-au înscris pe steag separațiunea absolută
economică, nu vor luptă economică cu
Austria, ci pe temeiul despărțirii vămii, o
împăcare dreaptă, avîndu-se în vedere in-
teresele fiecărei părți.”

Chiar când lupta (pentru des-
părțirea vamală) s'ar putea duce însă
cu oare care șanse de succes, și
atunci sunt considerațiune politice mai
înalte cari cer să nu se urmeze lupta.

Contele declară însă, că numai
prin concursul unei Austrie constituți-
onală, ear' nu pe temeiul §-lui 14
ajunge să fie complectă transacțiunea. . .

Diplomat! Nu zice că Ungurii numai și numai cu o Austrie parlamentară încheie tranșacția, ei că din punctul de vedere al constituției ungurești, tranșacția completă numai așa ar fi, dacă o votează Reichsrathul!

Necesitatea politică a votării cuotei i-se pare atât de mare contelui, că chiar și când numai de la votul D-sale ar atârna primirea ori respingerea proiectului urcării cuotei, declară că ar vota urcarea.

Ca recompensă și speranță în viitor, crede că este bunăvoința guvernului de a respecta libertatea alegătorilor, ca astfel țara pronunțându-se în deplină libertate, să se facă posibilă o schimbare sănătoasă în viața partidelor. Deja faptul că în listele electorale înscrierile sunt atât de numeroase și nu s'au mai făcut abuzuri, este o garanție că vocea țării să nu mai fie înăbușită, ci să se poată face curent sănătos în orice chestie mare, ce trebuie să pre-ocupe țara.

Presa kossuthistă deplânge amar „desarmarea“ aceasta tristă, zicând: Dacă bărbații ca Apponyi renunță, atunci ce o să fie cu mulțimea de politicieni mai slabi?!

Revista externă.

Complotul antirepublican. Privitor la desbaterea procesului intentat celor cari au complotat împotriva Republicii franceze, se scrie următoarele cu data de alaltăeri: Guérin cere amânarea desbaterilor, pentru a alege un alt apărător în locul d-lui Menard.

Procurorul general combate concluziunile d-lui Guérin. D. Millet le des-voltă.

Acușatul manifestează cu violență. D. Buffet se arată foarte violent.

Procurorul general cere expulzarea lui. Agitația se mărește.

Președintele ordonă ca acușatul să fie scoșt afară; aceștia ies strigând și făcând o oare care rezistență.

Audiența începe după o întrerupere destul de lungă.

Guérin reia dezvoltarea concluziunilor sale.

Curtea se retrage pentru a delibera și audiența se suspendă.

La reularea audienței, d. Fallières citește o hotărâre respingând concluziunile dlui Guérin. Acesta cere voia de a se retrage. D. Fallières refuză. Guérin declară că nu asistă la audiență de cât constrins prin forță.

Ascultarea martorilor continuă. D. Deroulède lipsește încă.

D. Michail, fost soldat la casarma din Neuilly, declară că a auzit pe d. Deroulède adresându-se cu violență ofițerilor și reproșându-le că nu se unesc cu el.

Generalul Roget afirmă că nici el, nici vr'un ofițer n'a auzit cuvintele atribuite d-lui Deroulède.

Martorul menține depouziunea lui. D. Falateni protestă în contra reluării acestei afaceri deja judecată de curtea cu jurați.

Audiența se ridică.

Tulburările din Turcia. Se știe că zilele acestea s'au operat o sumă de areștări printre funcționarii musulmani. Se vorbește de un complot împotriva vieții lui Abdul Hamid, care trebuia să fie aruncat în aer cu dinamită în ziua ceremoniei Selamlăcului dela 24 Noemvrie. Complotul ar fi fost denunțat de un conspirator prins de remășcări și făcându-se cercetări s'au descoperit patru bombe cu dinamită. Ca urmare, o mulțime de funcționari, printre cari și un general de divizie, au fost exilați în Yemen, pedeapsă care echivalează cu moartea.

Afară de acestea zilnic se semnalează acte asemănătoare, având de caracteristică faptul că tot-d'una, pe lângă Armeni, Sârbi, Bulgari sau Greci din Macedonia sunt amestecați și Turci buni supuși ai sultanului.

E un fenomen de nemulțumire adâncă de natură a pune în pericol tronul lui Abdul Hamid, care pe lângă fenomenele din sinul imperiului, se vede subminat și de agitațiunile din străinătate ale tinerilor Turci. De aceea Sultanul urmărește cu cea mai mare atenție mișcările lor, și caută să le pună piedici fie atrăgându-i, fie cumpărându-i cu bani.

Totuși o bună parte din ei nu se lasă cumpărați așa de ușor, și duc o campanie strajnică împotriva actualei stări de lucruri prin organul lor „Metcheret“. La conferința de la Haga ei au fost împiedecați să și spuie cuvântul în urma intervenției pe lângă guvernul olandez a sultanului.

Răsboiul din Transvaal.

Noul amănunte. — Pierderea Englezilor.

Pe fiecare zi tot ies pe ici pe colo amănunte asupra luptei dela Modder-River, unde se zicea că Methuen a reperutat victorie.

„Kriegskorrespondenz“ din Berlin scrie între altele (raport sosit peste Londra):

„Buriș folosiau praf fără fum și trăgeau cu tunul ca la țintă. La început, din cauza distanței mari, nu prea făceau pagubă în trupele noastre. Dar în urmă ne-au luat în flanc și generalului Methuen nu i a rămas decât ori să i fie trupa total nimi-

că, ori să atace direct poziția Burilor, trecând peste riu. Soldații nostri erau obosiți de moarte, nu mâncaseră și nu băuseră și pe d'asupra era o căldură insuportabilă. Methuen ordonă și garda lângă divizia IX, care a și înaintat cu un sânge rece rar. Deși ajunsesem între tufe, unde ne mai adăposteam, totuși cu adevărat trupele erau zecimate. Trupele de marină aveau poziția cea mai grea. Trăgeau admirabil, dar artileriașii cădeau unul după altul și un singur obuz a rănit trei ofițeri și 12 soldați. După amiază două tunuri engleze erau zdrobite și ajunsesem totfunde am fost azi dimineață. De trei ori am încercat, cu generalul în frunte, să trecem apa, dar mereu am fost respinși. Spre seară o mică trupă a reușit să treacă apa. S'a întunecat însă și Methuen s'a retras din lupta nedecisă. Trupele ne erau obosite și o parte mare de soldați zăceau pe câmp morți ori răniți, câte-va regimente și-au pierdut mai mult de cât jumătate din ofițeri, iar trupelor de marină și artilerie nu li-au mai rămas de cât doi ofițeri.

Se poate ca Buriș să lase pe Englezii să intre în Kimberley, unde și așa nu mai e hrană și muniții de războiu, ca apoi să-i nimicească acolo pe toți.

Până acum am pierdut mai bine de 4000 soldați, socotind și prisnierii.

Estă telegramele mai nou:

Londra, 5 Decemvrie. „Morningpost“ publică cu data de 25 Noemvrie o telegramă din Ladysmith, în care se vestește că ghiulelele Burilor cauzează tot mai multe stricăciuni în oraș. În acei zi a fost o pierdere de 11 soldați. Au fost răniți apoi mulți gendarmi. Buriș sunt cam 10.000.

Același ziar primește cu data de 30 Noemvrie din Escourt știria, că lângă Colenso sunt cam 15.000 Buriș cu 15 tunuri, în poziții întărite. Comanda o are generalul Joubert.

Populația din Capstadt a rupt și a călcat în picioare toate proclamațiile prin care generalul Buller sfătuește populația să nu se scoale împotriva autorității engleze.

Berlin, 5 Dec. Olandezii de pe țărmul Oranjului, din provinciile Aar, Stornberg și Barkli-East s'au resculat. Ei au dat Burilor un contingent de 8000 luptători.

Belfast, 5 Dec. În Dublin s'a descoperit o mare conspirație în favorul Burilor. S'a indoit garda în fiecare casarmă.

Londra, 5 Dec. Agenția Reuter primește cu data de 30 Noemvrie din Durban următoarele: „Știri sosite din

Pretoria asigură, că Buriș sunt foarte bine preparați chiar pentru rezistență decisivă. Toate trecătorile în țării lor, și capitala Indeosebi, sunt întărite. De ale hranei și munițiilor de războiu au pentru șase luni.

Capstadt, 5 Decemvrie. Din Kokstadt, se telegrafează că Buriș au fost văzuți pe înălțimile dela Draekensberg. Sunt temeri că ei vor face o invazie în Griqua-Orientală.

Londra, 6 Decemvrie. Știri oficiale spun că vasul „Ismore“, care în golful de Elena s'a lovit de stâncă, a fost cu desăvârșire zdrobit. Dintre cei numai 20 au putut fi scăpați. Muniții unile d'asemeni s'au perit.

Bruzella, 6 Decemvrie. Intre Caplandul este în plină revoluție. 20.000 cetățeni au trecut deja în tabara Burilor. Intreaga forță armată a Englezilor va trebui să se concentreze pentru potolirea războiului.

DIN ROMANIA

Conferență.

Duminecă a fost la Turnu-Severin solemnitatea deschiderii conferințelor de neului din acel oraș.

Solemnitatea a fost prezidată de V. A. Urechia, vice-președintele Ateneului din București. D-sa a ținut o conferință foarte mult aplaudată, intitulată „Inviata“.

A asistat la această serbare toată orașului.

La sfârșit publicul a făcut ovații conferențiarului.

NOUȚĂȚI

Arad, 6 Decemvrie 1899.

„Gott erhalte“ batjocurit. În seșița de 4 Dec. a camerei maghiare, între alte m. batjocuri la adresa Movarchului, e derem. și următoarea: când președintele a ordonat votarea asupra luării la cunoștință a programului, Polonyi a început să strige batjocură: „Gott erhalte!“.

Moartea unui celebru austriac. O telegramă din Lemberg vestește că Francisc Smolka, bătrânul și stinsul bărbat de stat austriac a murit.

Dr. Smolka s'a născut în 1815, 5 Noemvrie în Kaluss (Galiția). Dr. Smolka a urmat la universitatea germană și la etatea de 26 ani a lu-

VOITA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Inceputurile ziaristicii noastre.

1789—1795.

(Aduș la a treia încercare.)

(Urmare și fine.)

După încheierea reflexiunilor mele în materia celor trei Inceputuri de ziaristică română, mi-s'a atras atențiunea asupra prețiosului articol „Societatea femeilor române din anul 1815.“¹⁾ datorit d-lui O. Lugoșianu, în care se atinge și activitatea „Societății filosoficești“, adevărată a treia Inceputuri de ziaristică.

În articolul meu dl Lugoșianu tinde a desluși taina din jurul societății anonime dela sfârșitul secolului trecut și emite în acest scop câteva păreri, cari însă nu sunt întemeiate decât pe cunoscuta „Inștiințare“ a acelei Societăți, tipărită la 1795. Acum că în urma documentelor produse de istoricul maghiar Jakab avem o mai largă orientare, părerile din menționatul articol trebuiesc în parte modificata, în parte completate.

Așa dintr'un început autorul articolului pare a atribui ideea societății filosoficești trinității: Șincsi, Clain și Maior. Aceasta acum nu mai poate fi verosimil.

1) „Revista nouă“, VIII. p. 278-284 și retipărit în broșură, București 1895.

În urma celor arătate e evident, că obârșia ideii este a se căuta la cărturarul din Sibiu, ear *sucus in sanguine* nu este altul decât mult zelosul Molnar, care cele mai multe idei din programul proiectatei publicațiuni le a adus cu sine din tovărășia francmasonă, de unde a purces și ideile pentru înființarea de societăți analoge și de publicațiuni „filosoficești“ la Sași și Maghiari. De-act apoi și misterul care planează asupra societății noastre.

Mie — fie zis îndepăntat de materia ce tratăm — în genere imi pare greșit, istoricește nedrept și parțial, de a reduce orice mișcare culturală română dela sfârșitul veacului trecut exclusiv și sistematic la cei trei reprezentanți de căpetenie. În cele precedente am indicat o serie întreagă de bărbați, contemporani ai trinității Șincsi, Clain-Maior, cari, având reședința în Sibiu desfășurau un zel febril pentru emanciparea poporului, și de cari trebuie să ținem socotimă, dacă ținem să judecăm obiectiv stările noastre din veacul trecut și dela începutul celui present...

Dl Lugoșianu exprimă mai departe părerea, că „ședința societății filosoficești a fost — Blajul. Probabilitatea aceasta este acum absolut exclusă, cert fiind și dovedit cu documente oficiale, că totul în Sibiu s'a petrecut; din Sibiu s'a traintat cererea de înviințare a ziarului; în Sibiu era să se tipărească; pentru Sibiu se deduse concesiunea de cătră guvern.

Ceea-ce a îndemnat pe dl L. a căuta origina societății acesteia în Blaj și nu în

Sibiu este faptul, că la anul 1796 — adevărat după un an dela data înființării societății fil. — s'a tipărit acolo cartea lui Samuil Clain „Teologia moralicească“... pe care dl L. o numește „prima carte din programul societății“.

Este într'adevăr exact, că numita carte a lui Clain intrupează primul punct din programul cuprins în „Inștiințare.“ Prin aceasta însă nu este dovedit altceva, decât că Clain a trebuit să cunoască mișcarea din Sibiu, ceea-ce am afirmat și eu în articolul meu, basându-mă numai pe relațiunea dintre Clain și Episcopul ortodox din Sibiu. Prima, sau chiar unica carte, întemeiată pe programul Societății, aceea a lui Clain nu este însă „Pildele filosoficești“, apărute la Sibiu, 1795, precum și „Calendarul“ apărut tot acolo au putut fi direct pe temeiul aceluiași program alcătuite. Cu certitudine fi-rește nu se poate stabili nimic în privința acestor cărți, cu atât mai mult, că ideile din programul Soc. fil. erau produsul unui curent general, într'un tim. când atmosfera culturală era saturată de ideile de acestea moralicești și filosoficești, și prin urmare nu era inominis necesar, ca impulsul pentru ori ce scriere de acest gen să emane dela Societatea Sibiiană. Socot, că în privința publicațiunilor înrudite cu programul societății, ne putem astfel formula părerea noastră: Nerealizându-se planul de-a tipări revista proiectată la Sibiu, societatea s'a desființat și singuraticii ei membri au lucrat ei de sine în direcția programului publicat și *dandyat*, ear rezultatul muncii lor au

fost câteva cărți de cuprins moral și filosofic dintre cari unele ne sunt cunoscute.

O altă chestiune abordată de dl Lugoșianu este părerea d-sale ce opune unei notițe din „Istoria“ d-lui Xenopol²⁾ că am publicatiunea proiectată a Societ. fil. pe babil nu era să fie periodică de felul celor, ci „societatea s'a gândit la publicațiunea operei menționate (adevărat spectate după cuprins în program) în fașco pentru a se jutura mai bine prin abonamente la întâmpinarea numeroaselor cheltuieli trimitorii cărților“...

Așa dar în înțelesul acestei păreri d-lui L. de-astă dată n'am avea de-a face cu un început de ziar.

Acum însă, fiindu-ne cunoscute trurile dintre tipograful Bart și guvern în chestiunea publicațiunii, caracterul publicațiunii nu mai poate fi îndoelnic, era să fie o revistă („Zeitschrift“) i-se găsește în documentele lui J. Kab. Avea apoi mii cenzori speciali, a-At din partea gu-

1) Notița d-lui Xenopol, la care se referă reflexiunea d-lui Lugoșianu e lipsită de orientare întemeiată pe nici o urmă de document. Ea spune dl Xenopol în nota din vol. VI, p. 281 istoricilor sale: „Încercările mai vechi de jurnale sunt următoarele: Vestitorul filosoficeșc, apărut în Transilvania pe la 1790 și care avea de corăpondent pe Enache Văcărescu“. La această notiță observat: 1) că un ziar numit „Vestitorul filosoficeșc“ nici nu era să apară și cu atât mai puțin n'a avut nici când în Transilvania. 2) că Enache Văcărescu nu era să fie „corăpondent“ (1) la publicațiunea ziar din 1790, ci spriginitorul publicațiunii create la 1795.

premiul de Dr. în drept, ear la etatea de 30 ani diploma de avocat. Ca un patriot distins a luat parte activă la mișcările naționale polone și așa a ajuns în cercetare, în urma căreia a fost condamnat la 4 ani de temniță, ear mai târziu la moarte. Amnestia împărătească l-a scăpat dela moarte, dar i-a luat demnitățile academice și diploma de avocat.

Causa — mântuită. O mare emoție trebuie să cuprindă întreaga nație română subjugată. Presidentul (cel pe viață) în ultimul, după matura chibzuirii și sfetniciei pe aieși, a găsit mijlocul de a pune pe tapet cauza română și cu mai multă vigoare decât a mai scos adică în „Tipografia” două ilustrate... Colectanții, bucurăți-vă și grăbiți, ilustrata costă numai 5 cruceri. Se poate comanda la firma Dedu, care de astădată a bine-voit a ne infunda, trimițându-ne și unul din acest rod al activității nemai-venite din partea unui venerabil bătrân ca „presidentul”...

Și să mai zici că n'a căzut în doaga copilăriei?!. Curat vorba: Teara pere și... scote ilustrate!

O carte bună Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldiș a lucrat o folositoare carte școlară „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrații și harte colorate. Editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 85 cr. Materialul tractat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: 1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religionea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Dealul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.” (Materialul clasei a IV-a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Terile aparținătoare Ungariei. Europa în genere. La toate capitolele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

Filerii, moneda centimă a noiei valute. cari până acum nu se vedeau în piață s'ă fi dat un galbin pentru unul, de Sâmbătă încoale, așa spun foile budapestane, vor începe și ei să... circule. Tot s'ăracii nedreptățiți, că și în loc de un crucer, cum li-se dădea până acum, li-se va putea da mica moneda de 1 filer.

ului, cât și a magistratului, — măsuri ce nu se luate față de tipărirea cărților. Avea să publice știri politice, administrative și de pe teatrul războiului, — lucruri cari cărășă numai în cadrul unei reviste au loc. În fine toate ziarele și revistele din Transilvania aveau atunci acest fel de apariție și un program analog. „Siebenbürgische Quartalschrift” apărea chiar numai din trei în trei luni și totuși nu era altceva decât o publicațiune periodică. În urma tuturor acestor momente nu ne putem îndoi, că tendința societății fil. era înfăptuirea unui ziar, care — cum arată programul, — avea să apară de două ori pe săptămână.

Acestea pentru completarea aserțiunilor d-lui Lugeșianu.

În fine observ, că articolul d-lui L. are două merite remarcabile; întâiu de a fi insistat asupra societății filosoficești mai cu dinadinsul decât toți căți până atunci au smintit-o în creacăt și de a fi relevat astfel extraordinara și importantă pentru cunoașterea istoriei noastre culturale de la sfârșitul veacului trecut, al doilea, de-a fi fixat o persoană, despre care cu oare-care siguranță se poate afirma, că a avut cunoștință de acea societate, anume pe: Samuel Ciab.

Rămâne acum, ca în urma celor adăuse aici, bărbații specialiști să aducă — dacă mai e posibil — deplină lumină asupra finilor enigmatice a societății filosoficești și a cauzelor cari au zădărnicit întemeierea organelor ei de publicitate

H. Chendi.

Puișorii „vechiului sistem.” Venerabilul protopop al Butenilor se pare că nu știe încă despre căderea vechiului sistem bisericesc în Diecesa Aradului, măcar că abia's două săptămâni de când chiar preoții și i-au dat a înțelege, că sistemul Mețianu... fuit! Dar... dl Giorgio crede în învierea morților. Ca să scoată deputat în congres pe iubitul seu cumnat, distinsul avocat Dr. T. Popescu, deși tiner de tot, dar' dl Giorgio s'a folosit de toate apucăturile vechiului sistem, așa că dacă nu i-se prindeau scrisorii, era cât pe colo să scoată majoritate pentru cumnatul seu, rămas în minoritate față de dl Dr. Suciul Dl Giorgio mai aprig încă de cât pașalele Putic și Hamsea, s'a apucat să terorizeze preoții comunelor unde s'a votat pentru dl Suciul. Pe mai mulți i-a îndemnat să facă alte protocoale ori cel puțin să nu lase a veni bărbații de încredere cu protocoalele dlui Suciul, „ori să vină târziu, după amiază”... Deși cu pecete mară și trimise cu crăzuicul, epistolile ni-au căzut în mână. Puișorii vechiului sistem: are să vi-se taie ghiarele!

Invetător bătut în stradă. Se scrie din Ciaba, că invetătorul de acolo Ioan Eichart alaltăieri noaptea a fost atacat și bătut în stradă de barbierul Vikete și de soția acestuia. În apărarea sa invetătorul Eichart a străpuns grav pe soția barbierului și a'a prezentat apoi însuși la judecătorie, care a pornit cercetarea.

Omorul din Sătmăr. În afacerea omorului din Sătmăr, despre care luasem notiță, s'a constatat că elevul Papp Elemér a fost asasinat prin fratele lui mai mare Béla, proprietar în Szent-Marton.

Duminecă înainte de prânz a fost ascultat Papp Zoltán, care mai înainte negase tot; în decursul interogatorului însă își contrazicea mereu. S'au înfăptuit și martorii și s'a constatat că nu poate dovedi unde a fost în decursul crimei. A recunoscut însă atât el cât și soția lui, că de două luni încoace au trăit numai din ajutorul lui Papp Béla.

În cele din urmă, Duminecă noaptea Papp Zoltán a mărturisit că vărul său Béla l'a plătit ca să omoare într'un chip sau altul pe fratele lui Elemér, ca ast-fel averea întreagă să i rămână lui.

Papp Zoltán n'a îndrăsnit să comită el asasinatul ci întâiu a voit să angajeze pentru acest scop pe barbierul H.-I. meczli. Acesta însă a refuzat. Atunci s'a adresat păcurarului Zoldics Mihály, care apoi a și asasinat pe nefericitul elev.

Pe baza aceasta judele de instrucție a și arestat îndată Zoldics păcurarul și pe Papp Béla.

Autorul intelectual al crimei este ginererele lui Nagy László, vicșpanul comitatului. El era aproape de faliment, își măncașe toată averea, umblând în trăsura cu 4 cai și trăind peste tot foarte lucros, făcând și datorii în suma de 60.000. Socrul său i-a și trimis vorbă să se împășe, că atăta-i rămâne de făcut.

Cartofii și Pantheon-ul. Un deputat al camerei franceze a prezentat acesteia zilele trecute un proiect de lege, prin care cere transportarea rămășițelor pământești ale lui Augustin Parmentier în Pantheon. Această glorie și-a meritat-o Parmentier prin importarea și distribuirea cartofilor în Franța. Altmintrelea poporul francez l'a făcut nemuritor pentru fapta lui folositoare și prin aceea, că în Franța supă de cartofi poartă numirea de: „Potage Parmentier.”

Un trup ciudat. Un caz rar și foarte ciudat preocupă știința medicală din Bihor. Dl Dr. Ioan Comșia, medic în comuna Sâmbătsag, a constatat zilele trecute la fată de 21 ani de acolo, că ea are inimă, ficatul și stomacul — la spate, va să zică tocmai în stare inversă. E interesant, că fata, cu toate acestea, e deplin sănătoasă și până acum nimic n'a știut despre starea sa abnormală. Numitul medic numai din întâmplare a făcut această descoperire interesantă. Nu demult adecă fata s'a prezentat la dânsul cu jalba, că tușește și are dureri de inimă. Cu acest privilegiu a constatat medicul Comșia fenomenul atât de interesant, pe care l'a comunicat Viereria trecută colegilor specialiști din Oradea-mare. Constatarea cazului și comentariul făcut de dl Comșia asupra acestei rari aparițiuni naturale, a fost ascultat cu mult interes de toți medicii prezenți.

O nouă dramă a lui Ibsen. Din Christiantia se scrie, că la 19 Dec. n., va apare

d'odată în limbile engleză, norvegiană, daneză, rusă, germană și franceză „Dacă învie morții”. cea mai nouă dramă a marelui dramaturg Ibsen.

Lumea escrocilor. Nu trece zi, în care gazetele din patria noastră să nu aibă privilegiul de-a înregistra casuri de cele mai ordinare furturi sevărite de domni. Eri, 5 Decembrie n., tribunalul reg. din Budapesta a desbătut un nou proces de tâlhărie domnească, cunoscut sub numele de furt de timbre. Eroul principal al procesului a fost un aname Szecsödy, fost deputat dietal și înalt funcționar în ministeriu, încă în această calitate a sa, Szecsödy făptuise o mulțime de escrochării, cari aveau să-i deschiză ușile temniței; a scăpat însă, ca și bunăoară Pulszky simulând paralizie la creeri. De astădată Szecsödy, împreună cu mai mulți complici între cari și soția sa, a fost acuzat pentru mari escrochării cu timbre defectuoase, pe cari era însărcinat să le ardă, el însă le valora înșelând lumea și umplându și buzunările. După încheierea pertractării tribunalul a osândit pe Szecsödy la 3 ani de temniță, pe complicele Kasprák la 1 an, pe soția acestuia și pe un alt complice la câte 8 luni de temniță grea.

Alegerea de primar în Roma. Pentru postul de primar, devenit vacant prin moartea prințului Ruspoli, se fac mari agitațiuni.

Se zice că liberalii au trei candidați. Unul e prințul Sermoneta, acesta însă nu vrea să primească ciuștea ce i-se oferă. Probabil, că se va decide între doi: între consilierul Galuppi, care ar fi cel mai chemat urmași al lui Ruspoli și Tommasini, care e un bărbat genial și foarte popular în Roma.

O domnișoară română, fată de preot, dorește cu stăruință a afla loc într'o familie română, fie pe lângă copil, fie ca îngrijitoare de casă. Se poate înfăptui ori-când în persoană. Binevoitoarele oferte se roagă să fie adresate la administrația „Tribunei Poporului”.

ȘTIRI DELA SIBIU.

— Prin telefon secret. —

— Războiul din Transvaal și Dr. Rațiu. — Dăian căpitan de Buri. — Minunile pasivității. —

Tot afirmă, fără teama de-a fi desmintit, că între Anglita și Voivoda din Schewizgasse s'au rupt definitiv legăturile diplomatice. Motivul e, că Anglita, notificând zilele acestea tuturor statelor și domnitorilor starea sa de războiu cu republica Transvaalului și cu liberul stat Orange, și-a permis a desconsidera curtea din Sibiu, ceea ce constituie o vedită ofensă adusă Suveranului nostru Voivod. Ingratitudinea perfidului Albion e colosală, când te gândești, că mai anul trecut, la moartea marelui Gladstone, dl Dr. Rațiu trântise în numele supușilor sei o strașnic de jalnică depeșă de condolență Anglita. Se zice că măchuirea lui Vodă e mare, căci prin această desconsid rare l' s'au tăiat nădejzile ce avea în victoriile Englezilor și mai ales în minele de aur din Transvaal, de unde aștepta o apropiată echilibrare a bugetului „Autoritatei”.

Ori cât de gravă această lovitură pentru familia noastră domnitoare, se asigură, că dl Rațiu o va suporta cu rezignatiune și nu va provoca complicațiuni diplomatice. Deocamdată își răsună pe Englezii numai prin faptul, că a dat ordin sever bucătăresei sale Rozsi a șterge definitiv din lista bucatelor „Rosbeur”-ul și „Befteak”-ul, ca fiind mâncări englezești...

Cu mult mai grav însă consideră incidentul corpul diplomatic din strada Poplăcii. Inelții diplomați, neavând ei sursele dlui Rațiu, nu văi „Befteak”-ul numai din Paști în Paști și prin urmare nu pot administra Englezilor lecția dlui Rațiu, ci caută altă satisfacție. Dăian, ambasadorul de la Micești, i'a convocat pe toți la convecțiune, în ca-e după multă discuție s'a hotărât cu obicnuita „unanimitate totală”-retorsiunea prin arme. Adunarea a fost foarte agitată. „La Transvaal, la Transvaal”, strigau unii. „Arme, arme, arme!” răspundeau alții. „La Burgard după cal!” vociferă ceata a treia, de se auzia până pe „Bretter-promenade”.

Și astfel într'adevăr s'a hotărât compunerea unui corp voluntar pentru plecarea imediată în spriginul Burilor și pentru apărarea minelor de aur împotriva Englezilor. Pe Dăian l'au proclamat de căpitan, căci e lung sireacu și cu mutră de Bur și

mai e și din nemotenie vitează din care au mai eșit căpitan. Pe Samurachi l'au făcut dobaș, căci e mic drăguțul și îndesat ca un bulz de aur neciselat. Ear' de trmbițaș au pus pe unul smolit și la față și la suflet, ca să creadă Englezii, că a reînviat fiorosul monstru Richard al III-lea, care s'a dat pe partea vrăjmașului.

Astfel organizați, Burii noștri erau pe aci să facă exodul, când deodată sună de-afară vocea lui Vodă:

— „Stați! Desarmați!”

— „Ce este? A sosit doar' nota lui Chamberlain? Intrebară vitejii.

— „Nu, dar' o scrisoare de la profetul din Birchii!”

— „Și care-i porunca?”

— „Serie că troap țărək, căci nu este timpul oportuu să ne punem rău cu Englitera. Resoane politice... filosofia... analitico-speculativă, — scrie Ilustritatea Sa — ne impun o rezervă binevoitoare!”

— „Și Măria-Ta primești?” Intrebară vitejii pe Vodă.

— „Dar cum sfântu să nu primesc?

Pentru că doar' aceasta este propriamente expresiunea vederilor mele proprii originale politice. Ș'apoi ascultați făcace: foarte tare hăbăucii sunteți dragii mei, că Vă gătiți de războiu, uitând că noi suntem și trebuie să o m pasivi”...

Toți rămân tablou!

— „Da, da, domnilor diplomați — continuă Vodă — pasivitatea nu vă dă dreptul să puneți mâna pe arme, pe-cum Năzăricușii n'au voie să ia pușcă în mână. Pasivitatea absolută — complectă iaște, cum se spune, dogma noastră politică și eu vă spun una și bună, că ori vă țineți de ea, ori apoi lasă'n știrea Tatălui toată politica aiasta! Când cineva, fie Englez fie Bur, fie dușmanul nostru secular, Vă pământuește pe o parte a obrazului, voi întoarceți pe cealaltă, căci sunteți Creștini pasivi. Când vi se scoală simțul de răsunare ca acum, voi să fiți cuminte și să vi' staviliți, căci sunteți pasivi. Când ... etc. etc. ... voi sunteți, trebniște să fiți și veți fi pasivi. M'ăți înțeles?”

— „Trăiți Măria Voastră; am înțeles!” răspunde corpul diplomatic încântat... În scurt timp reintră liniștea. Diplomații noștri se risipesc care neacătrău, înghițând amărăciunea ce le-a priciuit perfidul Albion.

Lady Smith.

Felurimi.

Originea expresiunii „Sublima Poartă.” — Se zice oficial Poarta când se vorbește de guvernul turcesc.

Sublima noastră Poartă, zice însuși Sultanul în scrisorile de acreditare, pe cari le dă ambasadorilor sei.

Estă originea acestei expresiuni.

Când Mostadem, cel din urmă calif din dinastia Abbasizilor, eșia din palatul seu, el trecea printr'o poartă mare, pe pragul căreia se așezase, după porunca lui, o bucată din vestita peatră neagră a templului din Meca.

Apoi, pe fronton, ear o bucată de catifea neagră, care atâna până pe pământ și înainte căreia curtenii se ploconiau adânc în fiecare zi, ca și înainte pietrei negre, sărutându-le cu respect nespus.

Poarta, care era așa de venerată, se numia poarta califului.

De atunci i se zice Sublima Poartă, nume care a slugit de atunci la desemnarea Curței prințului, chiar și după ce Sultanii au detronat pe califi, în 1510.

ULTIME ȘTIRI

Compromisul. Viena, 6 Dec.

Deputatul Ebenboch publică în „Fremdenblatt” un articol, în care spune că compromisul la ori ce cas trebuie încheiat, ori cre ar fi starea partidelor austriace. Mai ales că dacă nu s'ar încheia, ar urma o situație și mai rea. Totul e ca și o parte a partidului din stânga să voteze pentru compromis. Ear' să exopereze acest lucru, este misiunea guvernului.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

1215
1899 tkv. sz**Árverési hirdetményi kivonat.**

A nagyhalmágyi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy az aradi g. kel. román egyházmegyei alapot kezelő consistorium végrehajthatónak özv. Butar Ignátné szül. Budugan Anghelina úgy is mint kk. Butar György, Pavel, Léna és Amalia gyermekei tiszta lakos végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőke követelés és jár. ir. végrehajtási ügyében tekintve, hogy Gavriela Mikulae árverésen vevő mint a ki korábbi 1899 évi jan. 26-ikán megtartott árverésen kérdéses ingatlanokra megvette az 1021/98 tkvi sz. árverést rendelő végzésben megszabott idő alatt a vételért le nem fizete az 1881 évi 60 t. cz. 185 §. értelmében végrehajtható követelmére annak 200 frt tőkéből a tőke után 1892 július hó 1. napjától folyó 8%-os kamatokból 702 frt 46 krban megállapított eddigi ezuttal 11 frt 82 krban megállapított költségekből álló követelése erejéig az újabb árverést elrendelte minek folytán a nagyhalmágyi kir. járásbiróság kerületében fekvő és a Bodesd községi 42 sz. tjkvben A. I. 2. 4. 6. 8. 11. 17. 19. 20 alatt felvett ingatlanokból kk. Butar Györgye, Pavel, Lina és Amaliát illető hányad rész 115 frtban megállapított kikiáltási árban továbbá a bodesdi 85 sz. tjkvben A. I 1--5 r. sz. a. ingatlanokból kk. Butar Györgyét, Pavelt, Linát és Amaliát illető hányad rész 75 frt kikiáltási árban végül a bodesdi 46 sz. tjkben A. I. 5. 6. 10. 11. 13. 16. 25. 26. 29. 31--34 rsz. a. felvett ingatlanok Butar Györgye, Pavel, Lina és Amalia kiskorúnak tulajdonát képező hányada 267 frt kikiáltási árban az 1900 évi január 11-én d. e. 10 órakor Bodesd község házában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fognak külön külön eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a kikiáltási áron felül ígéret nem tétetik az elárverelendő ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adadni.

2. Árverelni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 11 frt 50 krt illetve 7 frt 50 krt, illetve 26 frt 70 krt készpénzben vagy az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. 60 t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételárirészlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény kapcsá-

ban az 1881 december 6-án 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a körösbányai kir. adóhivatalnál mint birói letét penztárnál beletenni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.

4. Vevő köteles az épületeket a hirdókbavétel napjától tiznap ellen biztosítani és a biztosítási bárczát ugyanazon naptól számítandó 15 nap alatt ezen bíróságnál bemutatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál és Bodesd, Mermesd, Leászsa és Nagyhalmágy községek előjáróságánál megtekinthetők.

Nagyhalmágyon, kir. jbiróság mint tkvi hatóság 1900. nov. hó 20-án

Frits,
kir. járásbiró.

395 1-1

3564/899 tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A m.-radnai kir. jbiróság mint telekkvi hatóság közhirrre teszi hogy Trutia Péter aradi lakos végrehajthatónak Csavics Demeterné sz. Szabó Perszida végrehajtást szenvedő és Szelle József árverés vevő elleni 100 frt 50 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyben a m.-radnai kir. jbiróság kerületén lévő Szabadhely községben fekvő szabadhelyi 71 sz. tjkvben A. I. 1 és 3 sor (140. 141) hrsz. beltelkes ház és (1343 1344) hrsz. külterületre 800 frt kikiáltási árban és a szabadhelyi 606 sz. tjkvben A. I. 1 sor (1256. 1357) hrsz. ingatlanra 421 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900 évi január hó 11-én napján d. e. 9 órakor Szabadhely község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 80 frt és 32 frt 10 kr. készpénzben, vagy az 1881: LX, t. cz. 170 §-ában, jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333 sz. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt M.-Radnán 1899 évi nov. hó 10 napján.

A m.-radnai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Embey,
kir. aljbiró.

395 1-1

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmăi acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comanda mai mari de 10 exemplare
dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut în tipografia
noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cause administrative și judecătorești pen-
tru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfa-
turi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și
trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“